

ZARZĄDZENIE

Dnia 13 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

W związku z wnioskiem o zbadanie spełnienia przez **SSN Antoniego Bojańczyka** wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 6-9 i 24 uSN,

stwierdziwszy, że:

- wniosek pochodzi od strony postępowania przed Sądem Najwyższym – skazanego L.M. (art. 29 § 7 uSN),
- został sporządzony, podpisany i wniesiony przez obrońcę skazanego (art. 87¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 8 zd. czwarte uSN),
- z zachowaniem terminu tygodniowego (art. 29 § 8 zd. pierwsze uSN) i
- czyni zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (art. 119 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 9 i 24 uSN),

1) wniosek odrzucić;

2) odpis zarządzenia doręczyć obrońcy i skazanemu oraz dołączyć do akt II KK 191/23;

3) o wniosku i o wydanym zarządzeniu zawiadomić SSN A. Bojańczyka;

4) zakreślić sprawę w repertorium KB jako zakończoną w inny sposób.

UZASADNIENIE

Kodeks postępowania karnego nie przewiduje w niniejszym wypadku obowiązku sporządzenia uzasadnienia, gdyż zarządzenie to jest niezaskarżalne (por. art. 99 § 2 k.p.k.). Jednakże – z uwagi na odrzucenie wniosku – należało je sporządzić.

Wniosek nie spełnia wszystkich wymaganych prawem wymogów, nie wskazuje bowiem na sposób postępowania sędziego po powołaniu oraz tego, jak okoliczności związane z powołaniem oraz sposób postępowania sędziego po powołaniu – w rozumieniu art. 29 § 5 i n. uSN – miałyby wpływać na naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności w okolicznościach tej konkretnej sprawy. Za spełnienie tego wymogu ustawowego nie sposób uznać powoływanej przez wnioskodawcę okoliczności wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, albowiem oznaczałoby to, że taki wpływ występuje w każdej sprawie, niezależnie od jej okoliczności. To z kolei stałoby w sprzeczności z treścią i celem art. 29 § 5 uSN. W odniesieniu do Sędziego Antoniego Bojańczyka, fakt nieuwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia także nie stanowi okoliczności wskazującej na sposób postępowania sędziego po powołaniu. W innym wypadku wniosek z art. 29 § 6 i n. uSN stałby się swoistym środkiem odwoławczym od niezaskarżalnych postanowień w toku postępowania kasacyjnego, a strona – w ramach tego szczególnego postępowania incydentalnego – mogłaby zmierzać o rozstrzygnięciu o trafności zarzutów kasacji, a temu postępowanie to w ogóle nie służy.

W niniejszej sprawie brak było podstaw, aby o odrzuceniu wniosku zawiadomić Okręgową Radę Adwokacką. Artykuł 29 § 11 uSN przewiduje co prawda obligatoryjne zawiadomienie organu samorządu zawodowego w razie odrzucenia wniosku złożonego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Przepis ten jednak odnosi się wyłącznie do pełnomocników, nie obejmuje swoim zakresem obrońców. Prawodawca w ustawie o Sądzie Najwyższym rozróżnia bowiem role procesowe, jakie w postępowaniu przed tym Sądem mogą pełnić adwokaci i radcowie prawni, wskazując wyraźnie w art. 85 § 2 uSN zarówno pełnomocników, jak i obrońców. Brak jest w takiej sytuacji jakichkolwiek racjonalnych podstaw, aby w wypadku art. 29 § 11 uSN sformułowanie „pełnomocnik” rozumieć szerzej aniżeli

w art. 85 § 2 uSN, jako obejmujące także obrońcę. W takiej sytuacji w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Najwyższym na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego zawiadomienie organu samorządu zawodowego, do którego należy obrońca, w razie złożenia przez niego wniosku o przeprowadzenie testu niezależności, który został odrzucony (art. 29 § 10 uSN), możliwe jest jedynie w razie stwierdzenia przesłanek określonych w art. 20 § 1 k.p.k., a te w niniejszej sprawie nie zostały spełnione.

[a!]

w/z Prezesa Sądu Najwyższego

**SSN Piotr Mirek
Przewodniczący Wydziału II
[WB]**